

Країні на поміч іде «Самопоміч»

Кияни за «Об'єднання Самопоміч» віддали 27 відсотків голосів – це більше, ніж у Львові, де виникла політсила. За що ж голосували її прихильники? Чим підкупила вона виборців? Де її джерела, так би мовити?

— ВІЗЬМИ І ЗРОБИ! —

Коли образ збігається з мрією

Гасло «Візьми і зроби!» і, власне, його втілення у життя паном Садовим у Львові обернулося істотним ужинком парламентських мандатів. Він наполегливо працював і знайшов слушний момент, щоб «Самопоміч» (кажуть, так колись називалася чи то кредитна спілка, чи кооператив) стала застругувати як проект. Громадське об'єднання прозирливий депутат Львівської облради створив ще 10 років тому. І ось поцілів, як мовиться, у десятку. Є!

Львів як дзеркало

Найбільший туристичний потік до Львова зробив рекламу не тільки йому самому, а й його очільникові. Бо відколи Садового обрали головою, місто взяло курс на розвиток креативного туризму, організувалися масові фестивалі – більш як сотня розважальних дійств протягом року. Львів'яни від кількості приїжджих навіть подеколи ремствували: кому «хліба і видовищ», а кому – обмежений простір для життя. Та Львів здобув імідж одного з найпривабливіших туристичних міст України, від якого в захопленні всі, хто тут побував.

Щоправда, Львів європейським був і за «советів», але тоді не ті цілі ставилися перед ним, не існувало новітніх піар-технологій. А Садовий у своїх проєктах зробив ставку на ЗМІ, бо саме вони формують громадську думку. Окрім відкриття власних телеканалів, з ініціативи

кажуть, мовляв, політтехнологів, котрі тривалий час «ведуть» мера Львова, добре вивчили запити населення і вчасно запропонували привабливий образ суспільству. Адже Андрій Садовий упродовж двох каденцій голови Львівської міської ради ретельно творить свій імідж європейського політика. І він не штучний. Такою є сутність цієї особистості. Сучасний, модерний, має почуття гумору й надає перевагу молодим кадрам. Уміє добре контактувати та домовлятися з усіма владами, політиками, дип-

місцевої влади Львів став центром проведення міжнародних медіа- та видавничо-книжкового форумів, мистецьких заходів. Особливої популярності місту Лева додав чемпіонат з футболу «Євро-2012», який висвітлювали 200 акредитованих тут журналістів. Львів відкрили для себе не лише іноземці, а й жителі з інших регіонів України. І сьогодні інтерес вітчизняних туристів до нього – це не лише данина моді, а й бажання глибше пізнати українську національну ідентичність. Тому виборці й голосували за партію «Самопоміч», бо Львів, де вона народилася, у їхній свідомості асоціюється з Європою. Але що, у Львові й чиновники, й усі правоохоронні структури ідеальні, чи немає корупції? Мабуть, ні.

Але «Самопоміч», об'єднавшись з новою партією «Воля», яка утворилася після Майдану, акцентувала на антикорупційній складовій, संबо-

ломатами. Мені можуть заперечити, мовляв, не він один такий в Україні, хто у сплаві досвіду й молодості прагнув на демократичній хвилі здобути 33 мандати... Однак згадаймо, як львів'яни, коли розпочалася Революція гідності, заявили на Майдані у Києві про свій європейський вибір, голова Львова щиро підтримав їх. А його поїздки і прес-конференції в Києві, Миколаєві, Одесі, Дніпропетровську, Харкові та інших містах України завжди мали успіх, бо йому було про що розповісти.

ді слова та вільному доступі до інформації. Це якраз те, чого потребує українське суспільство.

– Люди мають запит на нову політичну силу, – каже перший номер списку партії «Самопоміч» Ганна Гопко.

Козирем члени команди «Самопоміч» називали відсутність у їхніх лавах депутатів парламенту, чесно зароблені мільйонні статки та задекларовані доходи. Тільки ті, хто мало вірять в успіх, показують заробіток у пару тисяч гривень...

Чи відповідає 50-й номер списку Андрій Садовий за своїх соратників, принаймні, тих 33-х, що опинилися з його «легкої руки» в парламенті? Якщо так, то як? Якщо ні – то в чому сенс – може запитати читач. І чи життєздатним буде політтехнологічний плід, поживемо – побачимо. Країні на поміч іде «Самопоміч».

Лариса МАРЧУК.

керівників Блоку Петра Порошенка, «Народного фронту» й «Самопоміч» свідчать, що політики такі відмовляються від квотного представництва. Це позитивний факт, адже в попередньому уряді ситуація доходила до абсурду: міністр не міг узагалі впливати на свого «автономного заступника», призначеного за квотою іншої політсили.

Водночас ЗМІ вже чимало «потопталися» на останніх кадрових рішеннях, бо деякі з них справді важко пояснити на тлі обіцянок про якісне оновлення державного апарату «шляхом впровадження нової системи добору, оцінки, підвищен-

ня професійної компетенції державних службовців». Якщо нова система полягає в застосуванні одного критерію – «молодо – зелено» і відсутності досвіду, то цим шляхом до професіоналізму вже пішли у високих владних структурах. Дуже показові призначення: чиновник високого рангу, не самостійний у прийнятті рішень, зручний у використанні...

– Зламати цю систему зможе виключно український народ, взявши під тотальний контроль владу на всіх рівнях, змушуючи чиновників та депутатів усіх рівнів діяти виключно в інтересах народу! – йдеться в про-

грамі одного з кандидатів у народні депутати.

Чи побачимо ми такий громадський контроль і таке незалежне оцінювання роботи як народних обранців, так і всієї влади, стане відомо вже зовсім скоро.

Ігор БЕККЕР.

